

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Vegyestartalmú hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:	
Hónapra	8 kor.
Félévre	4 kor.
Egyes száma ára 20 fillér.	

MEGJELEN VÁSÁRPÁR REGGEL.	
Fellelő szerkesztő és kiadó tulajdonos	
CSANÁDY JÓZSEF.	
Főmunkatársak: TELEGYI LAJOS és YEONKY PÁL.	

HIRDETÉSI DÍJAK:	
Egy hasábrós példányonként 20 fillér.	
NYILVÉTER sorok 1 kor. Hírrel titkosak sorok 5 korosa	
BETŰ A hirdetési díjak előre bezarandók.	

Szeptemberi elmélkedések.

Az ifjúság ezrei ismét bevonulnak az iskola falai közé, hogy tíz hónapon át tudományt és erkölcset sajátítsanak el. Ez a minden esztendőben megismétlődő fontos esemény minden alkalommal kell, hogy elmélkedés tárgyát képezze, mert hiszen arról van szó, ami a legfontosabb minden szülő előtt: a gyermekei jövőjéről.

Hányszor nyílik alkalom ilyenkor megfigyelni a szegény szülő vergődését, akinek két három gyermeket is be kell iratni, hogy az ehhez szükséges összeget megtöretse. Ez a szülői önfeláldozásnak egyik meghatározó példája. De kérjük: valóban olyan szükség van erre az önfeláldozásra? Nem volna-e helyesebb, ha a szülő ahelyett, hogy lótna, futna a beirattási pénz s az egyéb költségek megszerzéséhez a gyermekeit inasnak adná, hogy becsületes mesterséget tanuljon? Ezzel természetesen nem azt akarjuk mondani, hogy a szegény szülő ne iskoláztassa a gyermekét, de utalunk arra a tapasztalati tényre hogy a földhöz ragadt szegény szülő gyermeke a legtöbb esetben megakad a pályájában anyagi akadályok törnyomulnak előmenetelére elő és proletár lesz belőle.

Ugy a fővárosban mint a vidéken

TÁRCSA.

Ott, a városvegen.

A „Kunszentmárton és Vidéke” szerkesztő társasága írta: H. Havasi Albin.

Arra, a hol én lakom, az utcák székek, még csak grantikóvok sincsenek bennük, és az alkalmakor ladikák a tisztes pocsojájában az ember, a házak fölinszéke, csak a palánk nélyből a petróleum lámpák pilakolva. Bakterizálnak az ajzárakban. Ebben az oduban este csak felemesség rejtőzik, azt hinné az ember itt teremnek azok a történetek, miket Sue a Párisi titkokban mesél, pedig a kik itt tanýznak békés búrgerek, javarészt svéd benszülők, kik birka játkorok és nékik az egész világ a Róna utcájára a Határ utcáig egészítél. Annál tovább se ki, se be; a városba akkor téved egyik vagy másik, ha a patikába kell menni. És akkor, bosszus a városvegi ember, mert hátse messze, se patikába nem igen szeret menni; messze patikába annál kevésbé.

A mulkora, a hogy mennék az „ángyol” utcán, hát a tulsó oldalon látok valamit. Azzal valólok. Egy férfi volt, meg egy nő. Mentek, mentek, meg megálltak. Ez az utca csöndes hely, hát figyelmesen lettem rájuk. Az asszony szavát nem értem, az kérlett, szépen, lassan, kinyorlva beszélt; de a férfi, az igazi Káin, az kibájt, görbökabókódott és ráordított az asszonýra nagy tanörögve:
— Eredj, te cefra, te... Mondom, mondó!... fenyvetőldótt.
De a nő nem tájított. Csak kérlett és bal-

történtek a nyár folyamán esuf szenzációk, melyek kell, hogy gondolokdóba ejtsék mindazokat, akiknek a tanítás a hivatása. Erkölcstelen, megromlott gyermekekről szóltak a szenzációk, és iskolákról, melyekben rut visszaélések történtek s tarthatatlan állapotok vannak.

Nem szabad az ország tansári és tanítónói karának napirendre térni ez események felett le kell belőle vonni bizonyos konzekvenziákat.

Az első konzekvenzia az legyen, hogy fokozott mértékben gondozzák a gyermek erkölcsi nevelését s hogy lelkielt lehetőleg távol tartsák az érzéki metelyelőköt. Gondlják meg, hogy szigorral egyezkessék azt célt nem lehet érni, hanem egyedül diplomatikus és jószágos türelem. Szükséges volna az is, hogy összeüljenek a közoktatás vezéréberek, hogy meghányják vessék a módját annak, hogy a gyermek erkölcsi nevelése, lelkiének tisztán tartása mint érhető el fokozott mérvben az iskolában való tanítás és nevelés által.

Csak most, amikor találjuk az iskolában bñnössé lett, elcsabított gyermekek történetét, érezzük nagy fontosságát annak a problémának, amelynek megoldása szorosan összefügg gyermekeink erkölcsi nevelésével.

lagot a férfi nyomán és belé is kapcsolódott a karjába. Az azonban elikte magától és ékelten svéd dialektusban mondott karolámsba tört ki.

Nó sok ideig ismétlődött ez a jelenet, — a nő ki sirt is könyörgött, meg piskolta a ferfit, de az csak tantogott és ment előre, közbe karomkodott és taszigálta a nőt, kergette magától.

Az asszony azonban kiharított mellette, egyre kérélt.

Már jól eltávololtam tőlük, már az utca végét jártak, akkor megállt a nő. Egyenesen a férfi felé s bizonyosan kellemetlen dolgokról ranthatta le a leplet, mert az ember fölemelte hatalmas öklét. A társa azonban elugrott az útes elől s láttam, a férfi egészen beárandult a csapásba, csaknem elvágódott.

Ujbl, egy hatalmas szitok, vissza-fenygetés; a férfi ment tovább, de vissza-visszantetgetett fenygetés; az asszony megállt s nézte azt az embert és sirt, kötőbe törülgette arcát. A férfi a sarkon ödögött már és hallottam, a mint rákötött arra a borzú, perverz nőtára:
— Jajj, káplár ur!...

A nő még sirt, bámult utána, aztán sarkofordult a felém közeledett, de megmondotta csak s uccu, visszairamodott a férfi után futólépesen.

Néztom, néztom utána. Ez a nő annak szerelmese-e. Hívess-e, vagy csak kedvese? — nem tudom. De szereti azt az embert. Igen egyszerű, közönséges nő, rongyos, piszkos madárka, de a kitartása fenomenális. Zsebreávgott minden pizkot, gyalogzatosagot, — tán még az útlevelt is eltírte volna, — de a szerelmest el nem hagyja, csak hozzá húzódik.
Már jó ideje mullott, hogy eltűntek a sar-

És mindenképpen ödvös volna, ha fontolóra vennék az intéző körök, hogy helyén való dolog-e az, midőn felnőt leányok iskolájában férfiak tanítanak? vagy a körmendez hasonló botrányt még alig tapasztaltunk, mégis mindig aggályos dolog marad az, midőn felnőt leányok reggelőt estig távol a szülői háztól férfi tan előadásait hallgatják a bizonyos tekintetben tőlük függnek, ki vannak nekik szolgáltatva.

Eh téma mindenesetre kényes, de es nem lehet ok arra, hogy a nyilvánosság elő ne lépjünk azzal a határozott proposícióval, hogy a leányiskolákban csak nő tanerők alkalmattassanak.

Egészen más a felsőbb oktatás, amelyeknek női tanerője nálunk nincs is.

Örömmel tapasztaljuk, hogy évről évről mind modernbe és a praktikus életbe alkalmazkodóbb lesz a tanítás módszere nálunk, anélkül, hogy e czézből a közoktatásügyi kormányának különösebb intézkedése vált volna szükséges. Örülünk, hogy Magyarország hatalmas tanterülete végre kezd hivatása magasztalása emelkedni. Néhány év óta nagy a haladás a tanerők által inaurált oktatási reform dolgában, amely mindinkább modernbe és praktikusabb alapokra kezd helyezkedni. Ez az esztendő is remélhető-

kon s még mindig néztem utának. Az ilyen látvány kltónus impressziókat kelt az emberben; a fantáziája megélekkül, csak egy rajznak az nagy szülmenyét. Gondoltam én is, mindent. Szinte behaláborítottam a gondolatkaosba.

Hazafele hallgattam.

Ottban már várak rám. Bosszus lettem. A pokolba kívántam minden barátot. Egy alaposan átlengett, kimerítő munkával tett nap tetet, legyek elcsigáz s az utköbini tragédia megfigyelése is alaposan helyben hagyott, következetes, hogy erősen gyájtam pihenni és öndökölt hogy csak hosszas rábeszélés után sikerült a gyülekezetes magokkal csatlókn. Meglehetősen rossz kedvben s ermyelt állapotban voltam; bántottak a napi gondok meg annak az asszonýnak az este is nyugtalanított.

Elhagytuk már a Határ-utcat, meg az utána jövő három, még kunyhót is, így már tul voltunk a városvegen is, de a hangulat továbbra inymótt maradt. Már erősen beaknyodott, jó formán este volt, mire a „Csöpgő”-ből értünk. A Csöpgő csak egy jámbor csárda, mi a rákórt mezőkön lapul meg a patak közlebe, de jó bór mérnek benne meg lehetőszen potom pénzért és igen kellemes hely é találkozási nemcsak a városvegi, de a városi úriembereknek is. Ugyan nem mindenkori, ki látogatja a csárdát, de ugy hétköznapiokon inkább a búrk emberei kernek föl, mint az amolyan jóképű emberek a Róna utcából.

Féhr abrossa mellő telepedtünk. A bor tadghatatlannul jónak nyilvánult ma is, de akompanya hangulata sehogyan akart prosperálni. Veres nagyon törte magát kedvértőnek, de az az egyébként nagyon is bőbém kompanya nem

az, hogy gyakran fordulnak elő líve hamisítványok, melyek elég ügyesnek is mondhatók. Csak a kemény, erősen szatírozott és így fenyves papír az, amely a hamisítványok felülnék fenyekepeszté után készült hamis boraknak megannyian a német oldalon 1292 sorozatjammal a magyar oldalon pedig 080028 számmal vannak ellátva.

— A megboldogult. Egyik bíróság előtt végrendelet ügyben folyt a tárgyalás. A bírő megkereszte a poros örökösöt:

— Van önnek testvére?
— Csak volt. De 150 év előtt meghalt.

A bírő azt hitte, rosszul értette.
— Nem tevedék. Valóban 150 év előtt halt meg a testvérem.

A bírő éppen meg akarta börtölni a kihallgatottat, mert gonyolódik a bíróság előtt, de a felkiáltott:

— Éppen nem gonyolodom, bíró ur. Tessek meghallgatni. Atyám tizenkilenc éves korában megcsúszott. Gyermeke meg abban az évben született és meghalt. Atyám azután özvegygőz lett, de 74 éves korában újra nősült és egy övrre rá születtem én. Ma kilencvennégy éves vagyok . . . tessek számonlét. Százötven év előtt meghalt a testvérem.

A bírő nem tehetett egyebet, be kellett látnia, hogy nem volt igaz, amikor nehezített.

— A „Zenélő Magyarorszag” zongora hegedű zenemű folyóirat most megjelent 17 füzete a következő szép zenemű udjanságokat közli: I. Arany János „Hej csigányok ha rosszám latjátok” magyar dalt. II. Ivánfi Greizinger Iván „A kis virágolt” dalrománok. III. Linka Camillo „Aurora” keringőt. IV. Bordaant Géza „A szeleszy” Emléklap songorára.

A havonta kétszer és mindenkor új változatos és aktuális zeneudjanságokat közlő zenemű folyóiratot zenekedvelőink különös figyelemmel ajánljuk. Előfizetési ára 1/4 évben 6 füzetre (66 zeneműdalra) 3 korona. Előfizethető a 13-as számmal meginduló III. évfolyadtól valmint az „előző évnegyedre is a „Zenélő Magyarorszag” zenemű kereskedésében Budapestten VIII. József körút 29/a honnan mutatvány füzetet 60 fillér beküldése ellenében bérmentve küldünk.

— Szerelmes level. Egy konszumentmártoni pedagógus szolgálójához a következő levelet érkezett a napokban:

Kedves Nagysád
Remegve fogom toltam a kezembe amely levelet ímezek önhöz. Na habár nemistudom hogy milyem válszst kapok reá mert szivem virült lelkemőrült mely pillamatban Juliska nagysaghat meglátam

Szüksége eszt elmondani azon forró a érzelmeket melyet nagysád iránt visselem akar amiód nagysaghat meglátam első szempillantásban és mely álmaztat fölkerem nagysaghat egy szikra elég hogy hávat lángba tegyen és elég hogy szempillantás tegegy Juliska nagyságára amely hivatoznak azon pilantásnak imádojának lennie

Kérem Nagysád
Drága Nagysád

Boldogitsan isten ezen soraim iránt amelyben üdvözletemet küldöm Juliska nagyságának

Én nagysaghat tisztelem itt küldöm üdvözletem

Kérem Juliska nagysaghat hameg nemserőnem ezet a szokál.

Valászárt esd imádoja
Czímem Tisztelettel B. P. részére óz. B. P. házához első tízed, eper ut háza szám 218 Mely álszatalat jövendő imádoja B. P. ur

— „A Mi Lapunk” Magyarorszag összes iparosainak érdekeit szolgáló első közlöny és az ipartestületek hivatalos lapja megküldetik mindenkinek, a ki beküldi címzet „A Mi Lapunk” kiadóhivatalának Szegedre.

— Tájékozott apa. A fiú: Édes apám, honnan tudják a tudósok, hogy mikor van napfogyatkozás?

— Az apa: Ej, ostoba fiékó, há nem tudhatnád azt te magadtól, hogy újságot is olvasnak a tudósok?

— Kivonat az allami anyakönyvből. Aug. 31-től szept. 6-ig. Születtek: Bense László, Holló János, Hegedüs Lajos, Szászok Márton, Gyulás Kálmán, Csudserhelyi Julianna, Hies Erzsébet, Mátray Imre, Hegedüs Ilona, B. Ficsör Erzsébet, Hegedüs Mihály, Halász Iván, Balás László, Fazekas Irén Erzsébet. Házasságok kötöttek: Kerekes István, és Deborty Borbála, Pecenjedési Nagy Sándor és Német Anna, Elhaltak: Bonkó Elek 7 éves, Tompa Imréné Zs. Varga Rozália 41 éves, Öz. Feesdi Imréné Gyulás Katalin 59 éves, Kelemen Piros 23 éves, Jozsa Ilonka 16 éves, Lengyel Mártonné Urban Mária 45 éves.

CSARNOK.

Rózsaszínű.

Rózsaszínű level —
Igyentelen papír:
Minden sora drága
A mit kedvesem ir,

Olvasom levelet
Könnyhe lábaid szemem
Minden egyes szava
Gyöngédség, szerelem.

Azt írja lelkének
Óróme én vagyok.
— Tudja édes, tudja
Boldog vagyok, boldog.

A napnak öröjén
Talan minden peréin
Ábrándozva csüngök
A maga emlékén.

A mint elolvassom
Drága kis levelet:
Sorra csokolgotom
Mindenik betjét.

A mint elolvassom
Könnyűm hull rája:
Ugy szálljon rád édes
Az Isten áldása.

Fleabais.

Beszélő rózsá.

Most hogy gyarkorta járogatok
A természetnek bús ódáján
Mindig csak azt a helyt kereseim,
Hol virág illat száll felelem.

Rózsabokor mellett időzöm —
Ugy akonyatájt rendezem,
S mikor a rózsák álmodoznak —
A beszédük ellessem.

Ha szelű rezdül, zizegnek
S én rajók hajolva figyelek:
Oly valóságok sugdolóznak,
Hogy meghatnak — hogy reszketek.

Egy rózsaszál — pajkos mosolylyal
A pajtásának rebesi:
„E bóhó fiu — itt mi köztünk!
Az ideálját keresi!” . . .

Sugár József.

Kifosztva.

Elcsált az élet övé,
Elcsált a szerelem
S utánna nem marad más,
Csak néma gyötrellem.
Kifosztott ház a szívem
Úres, sívár hídok
Az ilyen gyszas hajlék
Nem kell már senkinek,
S nem lesz lakója többé,
Ne is legyen soha.
Bolygójak egymagamban
Cél nélkül, tetova! . . .

Gyermekek az anyjaért.

Janika tízeves fucska. Vézna, törekeny a teste, szinte bájoan öregembere a járás, mint-

ha szulóké burnák a lábát. Vészegény, hamuszürke az ajaka, sápadt az arca, de a szemében majdnem érthetetlenül és korának éppen meg nem felelő lélek világra való tüze van. Most jár a gimnázium első osztályában egy vidéki kis városban. Még egy évvel eselőtt a fővárosban élt, volt tehát bizonyos „tekintélye” az osztálytársai előtt, akik tudatlanság is meghajlónak a célesabot látkörű nagyvárosi gyermekek előtt.

Janika édes anyja Habos Jánosné, egy közpese rangú miniszteri tisztviselő felesége. Elválya elő a férjétől, akitől havonta megkapja az ellátásra való pénzt. Formas, virágú, harmincsév körüli asszony, akitől azt szokták a férfiak mondani, hogy csinos, de ezzel többet éreznek, mint ha szépek mondták volna. Szoknyáiban fértje mellett volt elég oka arra, hogy megundorodjék a főváros sok szemétyétől, mikor valópórt indított ellette, kis fia beteges állapotja is arra készítette, hogy vidéki városokban telepedjék le.

Ist természetesen, nem tudták a „szerepívő asszony” megbocsnait neki, hogy meleg a szeme nezeze, hogy aranyos a teste, hogy a rubábolítt nem ordít az anyagsallagorított iséletlenség, hogy diszkrét és mégis kapó megjelenése. A kivárosi hölgyeknek tehát nem tumbolt iránta a jóindulat.

Annál inkább a vasalt arcú, hajú és rubájú urakban.

Mikor megcsimtották, hogy elvált asszony, ez aszonai úgy alakult ki a lelkükben, hogy: hisz csak elvált asszony, aki éhes és vágyó urak előtt valami közeplés az asszony, és az övegy asszony ködött. Ennek a desztiménés gondolkodásnak pedig az egyik legnyégesebb pontja, hogy az ilyen „hisz csak” elvált asszonynál nem nagy közeplésnek egy kis szerencsét próbálni.

Valósággal rekordot értek elő az ismeretes rózsáalancokhoz lebegő és nem lebegő urak ekkor hogy hánylete kellemeskedő és lebeteltlenül kellemetlen módon vonják magukra az elvált asszony figyelmét. A nívabokor alatt való elvált gatasok később impertinensnek lettek, talokadó fogszívogatások is hallatszottak néha-néha, ha az asszony a kis fiával az utcán végigment, és teljes tüze homárított ahhoz, míg megvirradt az urak koponyáiban, hogy: itt sem segédkezésessel sem talokodással celt érti nem lehet.

Az asszonynak eleinte minden idejét megszekette, hogy leha, fiatal és öreg tacsókó éhes szeme zavarja az ő csendes, mindenkitől minden szórakozástól visszavonuló életét, később azonban ügyet sem velett a szomszjas tekintetekre: élt a kis fiának. És ebben az enyészto végtelesben virult ézzet, mint a duzzadó, nemefajta marsál — rózsá, amelynek az üdeségét csak emelte az a harmatecs, amely állandóan ott settenkedett Habosné szemében.

Gyermekek öröm fogta elő, ha kis fiával együtt tanulta a tudósos tevő tantargyakat és boldog meglepedettség fogta át lelkét arra, az isteni féltékeny szeretetre, a melylyel a fucska rajta csüngött.

A husvét vakáció előtt néhány bétél, egyszer elszontyolodottan jött háza Janika.

— Félek anyuska.

— Mitől, édes?

— A Pál tanár ur azt mondotta, hogy gyenge vagyok a szántanban.

— Az anya arczára eszeld mosoly lilt ki:

— No majd ezental szorgalmasanban tanulj a szántan.

— Pedig én akárhány fiút tudok, aki sokkal rosszabb érti a szántant, mint én. És . . .

— No?

— Azoknak még sem szól a tanár ur.

Habosné megismogatta a fucska szöke fejét:

— Nem szabad így beszélni, a tanár urak igazságosak — mondta szemrehányóan, de érette a kis fiu igazságtát, mert nap után pontosan felmondatot vele minden lezékét.

Rövideesen azzal a hírről jött Janika háza:

— Pál tanár ur azt mondta, hogy majd ő maga beszél veled, anyuskáim, hogy végy szigorubbán, mert különben meg kell buknom.

— O maga beszélt velem? . . .
— Igen, hogy majd eljön hozzád.

A nőn végigvonaglott az idegenkedés a hidegség. Miért értesíti őt hivatalosan a Pál tanár ur, ha engye tanuló a fia. Minek ehhez látogatás. És egy zsidubadás volt a lelke . . .

Harmadnapra beallított hozzája egy szépen megfésült, kinosan fekete ruhájú ur. Pál tanár. Az asszony minden erejét összehadta, hogy hideg előékenységgel lefogyezze a mosolygva végágyázó tekintetet.

— A kis fiam már elmondta, hogy tanár urnak panaszra van rá, — szól. — És őszintén mondvá engem ez meglep.

— Hogy hogy? hangzott az édesekés kérdés.

— Mert ellenőzött minden írásbeli feladatát és felmondja mindig a leckéjét.

Minden átmenet nélkül tömpává lett a férnök szava majdnem utógóvá:

— No, hisz nem ep oly nagy a baj . . .
A szoba egyik sarkában kigyuladt egy szempár. A kis fiú.

Az asszony akaratlanul is kigyenezedett:

— Akkor igazán nem értem . . .

Undorítón sóvárgó vonás ült ki a férfi arcára:

— A legnagyobb kézséggel elvállalám, hogy magam oktassam Janikát. Erti asszonyom: magam. De . . .

— De? . . .

— Ithon.

Abban az égő szempárban egyszerre valamit kezdett. Odapattant a kis fiú Pál elé:

— A tanár ur engem tanítani akar?

— Igen fiacskám, — szól amaz meglepetten a recsegőn hideg hangtól.

A vézna kis testecské szempillantás alatt, karcsúvá, torfissá emelkedett.

— Ithon akar tanítani? Ithon? . . . Mi szegények vagyunk erre.

Pál az anyja felé fordult:

— De asszonyom, itt tévedés van . . .

A kis fiú ajkáról, mint az otcorszópá, hullott a szó:

— Én . . . en . . . köszönöm a tanár ur jószágát, de ha nem tudom a számtant . . . akkor buktatom meg inkább . . . Buktatom meg . . . engem itthon ne tautsion.

És Habosné lecsókolta kis fia szemétől a könyveket, boldogan, az anyja lázó szeretetével.

Fáy Sándor.

Feloldás szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

CsANÁDY JÓZSEF.

Hirdeteladás.

Egyeszer használt boroshordókat szaltilók 1.70 krajczártól 2.50 krajczárig. Bővebb értesítés levélleg nyerhető.

Kohn Gábor

Budapest, Teréz-kört 4., I. 7.

2461.
a. u. 902.

Felhívás.

Felhívtnak mindazok a földtulajdonosok, a kiknek kukoricza természetben a szárazsághátkozottosiemiattdőleengedésben akarnak részesülni, hogy e miatt szombaton délelőli 8 órától 10 óráig vásárnap . . . 9 . . . 11 . . .
hétfőn . . . 9 . . . 11 . . .
a városos tanácsstermében jelentkezősenek.

Mindenki hozza magával az általi adó könyvecskéjét a házszám és földjének fekvése lehetőleg a dűlő száma felől is magát előre tájékozva.

Kunszentmárton, 1902. szeptember hó 3-án.

Nagy Zoltán Tóth Mátyás
jegyző. főbíró.

3664.

1902. ki.

Hirdeteladás.

Közírhíre teszszük, a hogy kunszentmárton község tulajdonát képező következő jogok ugymint:

1. A vásári

2. A piaci helypénzesedési jogok az 1903. év január hó 1 napjától 1905-ik év december hó 31-ik napjáig terjedő három egymásutáni évre a Kunszentmárton község közháza tanácsstermében 1902. év szeptember hó 17-ik napján nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőknek hasznóberbe fog adatni.

A vásári helypénzesedési jog kikiáltási ára 2202 korona.

A piaci helypénzesedési jog kikiáltási ára 922 korona.

Mely árverésre az árverezni kívánókat azzal hívjuk meg, hogy a kikiáltási ár 25% kát hozzák magukkal, s a részletek árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a községi jegyzőnél megtekinthetik.

Kunszentmárton, 1902. szeptember hó 3-án.

Kormos Károly
főjegyző.

Tóth Mátyás
főbíró.

KOSSUTH LAJOS

nagy hazánk emlékre nemzeti kokárdával körülvevett, brass alaku, romek kivitell, szabadalmazott photo-emali jelvényeket készített.

Brust Béla

előkelő budapesti photo-emali műltáratete, mely általánosan ismert eg legutóbb a versee kiállításon általános feltűntést keltett gyartmányival. Egyesülletek, körök, asztaltársaságok és egyesekeknek ez a Kossuth-kep a legzelebb, legolcsóbb és legmaradandóbb emléket képezi. Az ország minden részéből már eddig is beérkezett rendelések sokaságára való tekintettel, kérjük a megrendelőket mihamarabb esközölni. Minia és árjegyzék kivantra díjtalanul küldetük.

Brust Béla photo-emali műltáratetehez, Brass, Erzsébet-kört 30. sz. küldendők

Földeladás.

Kistőkén 41 hold szántóföld szabad kézből eladó. Értekezni lehet a helyszínen, vagy lakáson Szentesen IV. tized 400 sz. alatt.
BUGYI MIHÁLY.

SPÉNZ

kölesünök leggyorsabb és legolcsóbb eszközlése
házakra, földekre

4 1/2%-os kamat mellett 50 évre is. Kizárólag utólagos jutalék-fizetés ellenében, ugyezintén köz- és magánintisztviselőknök, ktonantiszteknek, kereskedőknek, iparosoknak és minden hitelképes egyének diszeréten eszközöl hitel

SOMOGYI BANKIRODA

hej. czeg.

Budapest, VI. ker., Proféta-utca 5. szám.

(Valaszbelveg csatlolandó.)

Hirdeteladás.

Egyeszer használt boroshordókat szaltilók 1.70 krajczártól 2.50 krajczárig. Bővebb értesítés levélleg nyerhető.

Kohn Gábor

Budapest, Teréz-kört 4., I. 7.

2461.
a. u. 902.

Felhívás.

Felhívtnak mindazok a földtulajdonosok, a kiknek kukoricza természetben a szárazsághátkozottosiemiattdőleengedésben akarnak részesülni, hogy e miatt szombaton délelőli 8 órától 10 óráig vásárnap . . . 9 . . . 11 . . .
hétfőn . . . 9 . . . 11 . . .
a városos tanácsstermében jelentkezősenek.

Mindenki hozza magával az általi adó könyvecskéjét a házszám és földjének fekvése lehetőleg a dűlő száma felől is magát előre tájékozva.

Kunszentmárton, 1902. szeptember hó 3-án.

Nagy Zoltán Tóth Mátyás
jegyző. főbíró.

Clayton & Shuttleworth
Veszélyes
Budapest V. k. 41. sz.
a. u. 902.

Locomobill és gőzcséplő-gép-Részletek
Columbia-Drum

Locomobill és gőzcséplő-gép-Részletek
Columbia-Drum